

ஆடுஜீவிதம் நாவல் சித்தரிக்கும் நஜீப்பின் உலுக்கும் கதை

Najeeb's heart-wrenching story, illustrated by the novel Aadujeevitham

சின்னச்சாமி.ல*, மெஹ்முதா. மீ*

*தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, குனியமுத்தூர்,
கோவை - 641 008

Chinnasamy.L*, Mehmuda. M*,

*Department of Tamil, Sri Krishna College of Arts and Science, Kuniyamuthur,
Coimbatore - 641 008.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-9945-0784>

DOI: [10.5281/zenodo.15308942](https://doi.org/10.5281/zenodo.15308942)

Abstract

The last of the three categories of Kurinji, Mullai, Marutham, and Neithal, the milky way, does not have much opportunity to fully express itself in the fertile Tamil landscape. Not only this, but Tamils do not have as much closeness to the desert expanse of the Gulf as their neighboring Malayalis.

The creation of a mandar in a novel is a rare art. Not only in novels but also in short stories, the creation of a mandar is also a reason. What remains in the hearts of readers is the creation of the protagonist Najeeb.

The main characters of this story, the hero of the story, who leaves his home and country for a living, and is caught in the scorching desert by the negligence of fate, leaves his own country and goes abroad for work. There, they are deceived, imprisoned, and work as slaves. Thus, the suffering of the protagonist Najeeb of the novel Aadujeevitham is portrayed in a moving way.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் திணைப் பாகுபாட்டில் கடைசியாக வரும் பாலை செழிப்பான தமிழ்ப் பரப்பில் தன்னை முழுமையாக வெளிப்படுத்த அதிகம் வாய்ப்பில்லை. இதுமட்டுமல்ல, அண்டை வீட்டு மலையாளிகளைப் போல் தமிழுக்குப் பாலைவனப் பரப்பான வளைகுடாவுடன் அத்தனை நெருக்கம் இல்லை எனலாம்.

நாவலில் மாந்தர் படைப்பு என்பது ஓர் அரிய கலை. நாவலில் மட்டுமின்றி சிறுகதை போன்றவற்றிலும் மாந்தர் படைப்பும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது.

இந்நாவலில் வாசகர்களின் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்பது கதா நாயகன் நஜீப் படைப்பு ஆகும்.

இக்கதையின் முதன்மைப் பாத்திரமாக நஜீப், வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக வீட்டையும் நாட்டையும் பிரிந்து, விதியின் அலட்சியத்தால் சுட்டெரிக்கும் பாலைவனத்துக்குள் சென்று அகப்பட்டுக் கொள்ள, தன் சொந்த நாட்டை விட்டு வேலைக்காக வெளிநாடு செல்கிறான். அங்கு அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டு சிறை தண்டனை மற்றும் அடிமையாக வேலை செய்கிறார்கள். இவ்வாறு ஆடுஜீவிதம் நாவலின் கதா நாயகன் நஜீப் படும் துயரத்தை உலுக்கும் பாத்திரமாக இந்நாவல் எடுத்துரைக்கிறது.

Key words: வறுமைச் சூழல், நஜீப், மனைவி, சைனு, நபீல், ஆடுகளுக்கு பெயர் சூட்டுதல், மேரி மைமூனா, புல்காரி ரமணி, அர்பாபுவின் மகன் திருமணம் குஞ்ஞக்கா.

முன்னுரை

வலிகளின் வேர்களைத் தேடி எழுத்தாக வடித்துக் கடந்த 2008 ம் ஆண்டு எழுத்தாளர் பென்யமின் எழுதிய நாவலாக ஆடுஜீவிதம் திகழ்கிறது. எட்டு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, பரவலாக வாசிக்கப்பட்டது. நாவல் உண்மைச் சம்பவத்தை ரத்தமும், சதையுமாக எழுத்தின் வழியே காட்சிப்படுத்தியுள்ளது. நாவலின் கதாநாயகனாக நஜீப் வருகிறான். இவரது வாழ்க்கை பாலைவனம் போல வறட்சியாகவே நாவல் முழுவதும் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை வழியே அறியமுடிகிறது.

நஜீப்பின் வறுமைச்சூழல்

“மக்களின் வருவாய்க் குறைவை வறுமை எனவும் அவர்தம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அவசிய பொருட்களின் பற்றாக்குறைவை வறுமை எனவும் வரையறுக்கலாம்” என்று பொருளியல் அறிஞர் அமிதலிங்கம் கூறியுள்ளார். சமுதாயத்தில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வின் அடிப்படையில் வறுமை உருவாகின்றது. செல்வந்தர்கிடம் மட்டுமே பொருளாதாரம் தேங்கிவிட்டதால் ஏழைகள் ஏழைகளாகவே இருக்கின்ற நிலைமை உள்ளது. இலக்கியவாதிகள் வறுமையைப் பாடுவது வாடிக்கையாகி விட்டது.

நம்நாடு வளம் மிகுந்தது எனினும் வறுமைக்குக் குறைவில்லை அதனை,

“தேனாறு பாயுது - வயலில்

செங்கதிரும் சாயுது - ஆனாலும்

மக்கள் வயிறு காயுது”

என்கிறார் பட்டுக்கோட்டையார். இதனை ஆடுஜீவிதம் நாவலின் நஜீப் குடுப்பத்தின் வறுமையைப் போக்க வேறு வழியின்றி தன் சொந்த ஊரைவிட்டு வெளியேறி வெளிநாட்டுக்குச் சென்று வேலை தேடி குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற நினைத்து. சவுதியில்

சூப்பர் மார்க்கெட் ஒன்றில் சேல்ஸ்மேன் வேலை காலியாக உள்ளது என்று ஏஜென்ட் ஒருவர் சொன்ன பொய்யை நம்பியது வாழ்வில் அவர் செய்த மிகப்பெரிய பிழை. விசா பெறுவதற்கு பணம் தேவை என்ன செய்வதென்று தெரியாதவர். தனக்கென இருந்த ஐந்து சென்ட் நிலத்தை விற்று அதன் மூலம் கிடைத்த ஐம்பத்தைந்தாயிரம் பணத்தை கொடுத்திருக்கிறார்.

“விசா வந்த விபரத்தைச் சொல்ல கருவாற்றக்கார நண்பனைப் பார்க்க போனபோதுதான் தெரிந்தது. தனுவச்சுபுரத்தைச் சேர்ந்த வேறொரு பையனுக்கும் என்னைப் போலவே விசா வந்திருக்கிறதென்று அதே மச்சான் மூலமாக இரண்டு பேருக்குமே ஒரே கம்பெனிதான். வெளியுலகமே தெரியாத, இருவரும் சேர்ந்து போவதும் நல்லதுதான்.” என்று ஆடுஜீவிதம் நாவல் வழி அறியலாம்.

வெளிநாட்டில் நஜீப்

நஜீப் அரபு நாடு சென்று இறங்கியதும், அரபுநாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் இவனை வண்டியில் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். சில மணிநேரம் பயணித்த இடங்களில் மரங்களையோ, கட்டடங்களையோ பார்க்க முடியவில்லை. வெறும் கட்டாந்தரையை மட்டுமே பார்க்க முடிந்தது. அவனது அரபு முதலாளி மற்றும் அவரது சகோதரரைத் தவிர வேறு ஒரு மனிதரையும் இவன் பார்க்கவில்லை. அவனுக்கு சம்பளமாக ஒரு ரியாஸ் கூட கொடுக்கப்படவில்லை

வெயிலூறிக் கிடக்கும் அந்த பாலைவனத்தை அடைந்ததும், கொண்டு வந்துவிட்டவர் புறப்பட, தனியொரு ஆளாக உயிரையும், பயத்தையும் பற்றிக்கொண்டு நின்றிருந்த நஜீப்புக்கு நாள்தோறும் அழுகை மட்டுமே ஆறுதல் தந்தது. எழுநூறு ஆடுகளைத் தனியொரு ஆளாக மேய்க்க வேண்டும். தங்குவதற்கு சிறிய கொட்டகை அதிலும் முதலாளியே படுத்துக்கொள்வார். உணவுக்கு காய்ந்த ரொட்டி கிடைக்கும் ஆட்டுப் பாலில் ரொட்டியை நனைத்து சாப்பிட்டு உயிர்வாழ்ந்திருந்தான்.

மனைவியும் குழந்தையும்

சைனு

வானிலிருந்து மண்ணை நோக்கி வரும் மழை நீரை விடவும் தூய்மையானது. அண்ட சராசரங்களில் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் வீசிக் கொண்டிருக்கும் காற்றை விடவும் மென்மையானது. தீரா வெயிலின் நடைக் களைப்பில் முதிர்கிழவி நிழலைக் கண்டால் எவ்வாறு ஆசுவாசத்தை அனுபவிப்பாளோ அது போன்றது. மனிதப் பிறப்பில் திருமணபந்தம் என்பது உறவின் உன்னதமாக கருதப்படுகிறது. அவ்வகையில் ஆடுஜீவிதம் நாவலில் நஜீப்பின் மனைவியும் குழந்தையும் நினைவுகளோடு இருந்தார்கள் என்பதை நாவல் முழுவதும் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.

“நஜீப் மனைவி சைனு. கருவுற்றிருந்தாள். அவள் எந்த நிமிடமும் பிரசவிக்கலாம் என்ற நிலையில்தான் ஊரிலிருந்து நான் புறப்பட்டு வந்தேன்.” இவ்வாறு சைனு குறித்த எண்ணங்கள் கதை முழுக்க இழையோடுவதைக் காணமுடிகிறது.

நபீல்

“என் மகனுக்காக நான் பாதுகாத்து வைத்திருந்த பெயர் நபீல். நபீல் என் மகன். நபீல் நீ எனக்கு அல்லாஹ் தந்த ஒப்பற்ற பரிசு.” என்று பிறக்கப்போகும் தனது குழந்தை குறித்த ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் நஜீப்.

ஆடுகளுக்கு பெயர் சூட்டுதல்

நஜீப் அரபு நாடுக்குச் சென்று அங்கு தனக்கு கிடைத்த வேலையாகிய ஆடு மேய்கும் வேலையை செவ்வனே செய்து வந்தான். ஆடுகள் வருடக்கணக்கில் குளிப்பாட்டப்படாமல் இருப்பதால் பாலில் துர்நாற்றம் வீசும். அரபு நாட்டைச் சேர்ந்தவர் அவனிடம் சில ஆடுகளைக் குறிப்பிட்டபடி பிடிக்கச் சொல்வார்கள் அவர்களின் மொழி புரியாமல் கறுப்பு ஆட்டைப் பிடிக்கச் சொன்னால் வெள்ளை ஆட்டைப் பிடிப்பான். அதனால் அவர்கள் கோபத்துக்கு ஆளானான். அதனால்,

முஸ்ராவுக்குள் உள்ள அனைத்து ஆடுகளுக்கும் நஜீப் பெயர் சூட்டியிருந்தான். சுவாரசியத்துக்காகவும், தேவைப்பட்டால் திட்டித் தீர்ப்பதற்காகவும், கொஞ்சுவதற் காகவும் தன்னுடைய நண்பர்கள் பெயரையே ஆடுகளுக்கும் சூட்டுகிறான்..

கசாப்பு ராவுத்தர், மேரி மைமுனா, இண்டிப்போக்கர், நண்டு ராகவன், பருப்பு விஜயன், சக்கி, அம்மிணி, கௌஸஹீ ரௌஃபிக், நபீல், பிங்கி, அம்மு, ரஸஹியா, தாஹிரா என்ற கிராமத்துப் பெயர்களுடன் ரஜினிகாந்த், வடிவேல்... ஏன் அரசியல் தலைவர்கள் வரை பெயரைச் சூட்டியிருந்தான் நஜீப். இவர்கள் எல்லோருமே ஏதாவதொரு விதத்தில் நஜீப்பிற்குப் பிடித்தமானவர்கள் இருந்தனர்.

ஆடுகளின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தால் அவை ஒரு மனிதனின் முகச்சாயலில் இருப்பதை உணரமுடியும். ஆடுகளுக்கு, முகச்சாயல் வைத்து மட்டுமே பெயரை அவன் கொடுப்பதில்லை. அதன் இயல்பு, நடை, குரல், பார்க்கும் பார்வை போன்றவற்றோடு தொடர்புபடுத்த ஏதோவொரு சம்பவம் என்று ஆடுகளுக்கான பெயர்க் காரணம் ஊரில் ஆட்களின் பட்டப்பெயர்களுக்கு காரணமிருப்பதைப் போல் நீண்டு போகும் என்பதை நஜீப்பின் வார்த்தைகள் உறுதிப்படுத்துகியுள்ளன.

நஜீப்பின் முதல் காதல் மேரி மைமுனா

“பருவம் எய்தாப் பெண்ணை ஒருவன் காதல் கொள்கிறான், காதற்றுன்பமும் படுகிறான். நன்மை எனவும் தீமை எனவும் அவளைத் தன்னோடு உறவு

படுத்திச் செருக்குக் கொள்கிறான். அவளிடமிருந்து மறுமொழியாக ஒரு சொல்லும் பெற்றானில்லை, எனினும் தானே சொல்லிச் சொல்லி இன்புறுகிறான்" என்பது வ.சு.ப.மாணிக்கத்தின் கருத்தாகும்.

“காமஞ்சால இளமையோள் வயின்

ஏமஞ்சாலா இடும்மை யெய்தி

நன்மையும் தீமையும் என்றிரு திறத்தான்

தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிப் புணர்ந்துச்

சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லியின்புறல்

புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே”

என்ற நூற்பாவின் மூலம் ஒரு மனக் காதலைப் பற்றி தொல்காப்பியர் தன்னுடையக் கருத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“என் காதல் கதையின் முதல் நாயகி, ஐந்தாம் வகுப்பில் தான் என் முதல் காதல் அரும்பியது. என்னுடைய வகுப்பின் மிக அழகான, துடிப்பான, நல்ல சங்கீத ஞானம் உள்ளவள் மேரி” என்று தனது முதல் காதல் குறித்த நினைவுகளை எண்ணிப்பார்க்கிறான் நஜீப். இந்த காதல் விஷயத்தை அவனது அம்மாவுக்கு தெரியப்படுத்திய அப்துலை நயவஞ்சகன் என்று நொந்துகொள்கிறான்.

புல்காரி ரமணி

நஜீப் மஸராவுக்குப் போன தினத்தில், முதன்முதலாக பால் கறக்கச் சென்ற ஆட்டுக்குத்தான் புல்காரி ரமணி என்று பெயர் சூட்டியிருந்தான். முதலாக கை வைத்த ஆடு என்பதே அந்த பெயருக்கு காரணமாக அமைந்த சூழல் என்பதை நாவல் பதிவு செய்துள்ளது.

“என்னுடைய மாமா ஒருவர் அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து போவார். நான் அவரை போக்கர் மாமா என்று கூப்பிடுவேன்.” போக்கர் மாமா என்னையும் கூட்டிக்கொண்டு சற்று தூரத்திலிருக்கும் ஒரு பம்பு செட்டுக்கு போய், புல் அறுக்க வரும் பெண்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருப்பார். அப்படி வரும் பெண்களில் ஒருத்திதான் ரமணி. எங்களுரின் பெயர்பெற்ற ஒரு தாசிதான் புல்காரி ரமணி என்று நஜீப் எடுத்துரைக்கிறான்.

அர்பாபுவின் மகன் திருமணம்

நஜீப் மஸராவிலிருந்து தப்பித்துப்போகும் வாய்ப்பானது மூத்த அர்பாபுவின் மகளுக்கு அன்று இரவு நடக்கவிருந்த திருமணம் ஆகும். அன்று அர்பாபுகள் இருவரும் கிளம்பும்போது நஜீப்பிடம், நீ உறங்காமல் ஆடுகளைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள

வேண்டும். நரிகள் வரும், பாம்புகளும் வரலாம். ஏன், சில சமயம் திருடர்கள் கூட வருவார்கள். நீ மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். காலையில் நான் திரும்பி வரும்போது உனக்கு குபூஸம், பிரியாணியும், மஜ்பூஸஹீம் கொண்டு வருவேன். நீ எனது நம்பிக்கைக்குரிய வேலைக்காரன் என்று சொல்லியதைக் கேட்டு நஜீப்பும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தான் அத்தனை நாள் கடின வேலைக்குக் கிடைத்த பரிசுகளே அர்பாபுவின் அந்த வாக்குகள்! ஆமாம் வெறும் வாக்குகள் மட்டும்தான் என்று அவன் அர்பாபின் கொடூர செயல்பாடுகளை எண்ணி நொந்துகொண்டான் என்பதை நாவல் பதிவு செய்துள்ளது.

குஞ்சுக்கா

அரபு நாட்டில் நஜீப் வாழ்க்கையில் திருப்புமுனையாக குஞ்சுக்கா திகழ்கிறார் அவர் நஜீப்பிற்கு உறுதுணையாக இருந்ததை எண்ணிப்பார்க்கிறான்

“பத்தா சந்தையின் அப்படிப்பட்ட ஒரு மலையாளி ஆலமரமான குஞ்சுக்காவின் ஹே`ஹாட்டலுக்கு முன்னால்தான் நான் மயங்கி விழுந்திருந்தேன். அல்லாவின் கருணையைத்தான் கொஞ்சம் நினைத்துப் பாருங்கள். அறிமுகமேயில்லாத அந்தச் சந்தையில் ஊரும் திசையும் தெரியாமல் திக்கு முக்காடிக் கொண்டிருந்த நான் எங்காவது ஒரு மூலையில் போய் மயங்கி விழுந்திருக்கலாம்” என்று நஜீப் வேதனைப்படுகிறான். மேலும், அந்த பயங்கர உருவத்துக்குள் கிடந்த என்னை ஒருத்தர் கூட திரும்பிப் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நான் போகவேண்டியது குஞ்சுக்காவிடம்தான் என்று செய்தது அல்லவா! மயங்கி விழுந்தேன் என்று தனக்குள்ளேயே கூறிக்கொள்கிறான். குஞ்சுக்கா நஜீப்பைப் பாதுகாத்து, பராமரித்தது அவன் மூன்று நாட்கள் கழித்து கண் விழித்த பிறகுதான் அறிந்துகொள்கிறான்.

முடிவுரை

பாத்திரப்படைப்பு என்பது படைப்பாளியின் முழுத்திறனையும் வெளிப்படுத்துவதாகும். பாத்திரப் படைப்புகள் மூலமாக நாவல் ஆசிரியர் பல்வேறு வாழ்க்கையின் அனுபவங்களைப் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். பாத்திரங்களின் வளர்ச்சி நிலைகளால் படைப்பாக்க உத்தியும் சிறப்புடன் அமைந்துள்ளது. சமுதாயத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நன்மை, தீமைகளைப் பாத்திரப்படைப்பே வெளிப்படுத்தும் நன்மை வாய்ந்தன என்பதே முடிவுகளாக கருதப்படுகின்றன.

ஒரு நாவலின் வெற்றிக்குத் துணை செய்வது படைப்பாசிரியர் படைக்கும் பாத்திரங்களே ஆகும். நாவலின் மிக இன்றியமையாப் பகுதியாக விளங்கும் பாத்திரங்களை ஆராய்வது சிறப்புடையதாகும். பாத்திரப்படைப்பு என்பது சிறுகதை நாவல் முதலிய படைப்பிலக்கியங்களில் இன்றியமையாது இடம் பெறுவதாகும். பாத்திரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பொருத்தமான முறையில் அமைக்கும் பொழுது நாவல்

சிறப்பிடம் பெறுகிறது. ஒரு நாவலின் வெற்றி சில நேரங்களில் அதில் இடம் பெறும் பாத்திரங்களைக் கொண்டே அமைகிறது என்பதை நஜீப்பின் பாத்திரம், ஆடுஜீவிதம் நாவலில் கட்டமைத்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. பென்யாமின், ஆடு ஜீவிதம், தமிழில் விலாசினி பொள்ளாச்சி முதல் பதிப்பு 2020
2. அமிர்தலிங்கம், தமிழ்க் கவிதைகளில் வறுமைப்புனைவு 2001
3. கே. ஜீவபாரதி (பதி.ஆ) – கவிதைகள் ஜீவா பதிப்பகம் சென்னை பதிப்பு 1990
4. வேங்கடராமையா, கே.எம் பதிப்பு ஆசிரியர், தொல்காப்பியம் மூலம் பாட வேறுபாடுகள் - ஆழ்நோக்காய்வு, பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியற் கழகம், திருவனந்தபுரம், முதற்பதிப்பு, 1996.
5. வ.சு.ப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், பாரி நிலையம் சென்னை மூன்றாம் பதிப்பு 1980.

References

1. Benjamin, Aadu Jeevitham, Vilasini Pollachi in Tamil, First Edition 2020
2. Amirthalingam, Poverty in Tamil Poetry, 2001
3. K. Jeevabharathi (Editor) – Poems, Jeeva Publishing House, Chennai, 1990
4. Venkataramaiah, K.M. Editor, Textual Differences through Tolkappiyam - An In-depth Study, International Dravidian Linguistics Association, Thiruvananthapuram, First Edition, 1996.
5. V.S.P.Manickam, Tamil Kaathal, Pari Nilayam, Chennai, Third Edition 1980.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சின்னச்சாமி.ல, மெஹ்முதா. மீ, “ஆடுஜீவிதம் நாவல் சித்தரிக்கும் நஜீப்பின் உலுக்கும் கதை” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 2, ஏப்ரல் 2025, பக். 1-7

Cite this Article in English

Chinnasamy.L, Mehmuda. M, “Najeeb's heart-wrenching story, illustrated by the novel Aadujeevitham ” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.5 Issue 2, April 2025, pp. 1-7